

תת"ע 2845/05/14 - מדינת ישראל נגד דקל אלזם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2845-05-14 מדינת ישראל נ' אלזם
בפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דקל אלזם

הנאשם

הכרעת דין

האישום

1. הנאשם הועמד לדין בגין נהיגה בשכרות, ביום 9/4/14 שעה 03:20, כאשר בבדיקת נשיפתו על ידי מכשיר הינשוף נמצא ריכוז של 615 מ"ג אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף, ריכוז העולה על המידה הקבועה בחוק, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ולתקנה 169 ב' לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

תשובת הנאשם

2. הנאשם הודה בשכרות, אולם כפר בכך שנהג ברכב ביום 9/4/14 שעה 03:20. לטענתו מי שנהג ברכב השייך לאביו מרח' פבזנר לנתיב המזלות ובחזרה, הוא חברו שלומי איוס. הנאשם הזעיק אותו מבית חבר אחר שגר בסמוך לביתו של הנאשם וביקש אותו להסיע אותו ואת דן אבוטבול. לטענת הנאשם נמנע מלנהוג משום שהיה שיכור. הוא שתה בחתונה של חבר, מהחתונה חזר עם חברו דן אבוטבול במונית, הגיע לביתו, לקח מפתחות הרכב וביקש משלומי איוס להסיעם.

ראיות המאשימה

3. מטעם המאשימה העידו שלושה: המתנדב אסף נרדי, השוטר אוחיון אורפז ושוטר מג"ב אוראל שרעבי, הוגשו מטעמם דוחות הפעולה שערכו, לרבות הזמנה לדין דו"ח עיכוב ובדיקת מאפיינים.

4. מתוך עדויותיהם והמסמכים שהגישו עולה כי הבחינו ברכב סובארו שחור שנוסע מהר, נסעו אחריו, איבדו קשר עין עמו לפרק זמן קצר, אולם כשסרקו את רחוב פבזנר הבחינו בנאשם יוצא מרכב דומה ממושב הנהג. לדבריהם הנאשם מיד הודה ואמר: "אני יודע שנסעתי מהר מנתיב המזלות" (ת/3). עוד צוין כי **הנאשם היה לבדו** (הנאשם לא הכחיש זאת בחקירתו בבית המשפט, אלא טען כי שלומי איוס מיהר והלך בטרם הגיעו השוטרים לחנייה, ראה פרוטוקול עמ' 8 ש' 28-30, עמ' 9 ש' 6-7).

5. מהנאשם נדף ריח אלכוהול, הוא עוכב לחקירה, תגובתו כרשום בדו"ח העיכוב היתה: "**אני יודעה שנסעתי מהר לא שתיתי הייתי נהג תורן**" (ת/4), שעה לאחר מכן (ב 4:43) עת מולא טופס בדיקת המאפיינים הודה הנאשם כי שתה בירה בחתונה וכי נסע מרח' נתיב המזלות לרחוב חיים פזנר).

בהזמנה לדין נרשמה תגובה דומה: "**אני יודע שנסעתי מהר מנתיב המזלות הייתי נהג תורן**" (ת/2). הודאתו של הנאשם בנהיגה נמסרה בנוכחות השוטר אורפז אוחיין והמתנדב נרדי אסף (ת/1).

6. הנה כי כן, מראיות המאשימה עולה כי בפעם הראשונה שטען הנאשם כי לא נהג, אלא חברו שלומי איוס, היתה במועד ההקראה ומתן תשובה לאישום (ראה פרוטוקול מיום 12/5/14). הנאשם תירץ את הודאתו בנהיגה בשכרותו, אולם גם לאחר מספר שעות, כאשר השפעת האלכוהול החלה לפוג, לא מסר הנאשם לאביו כי שלומי נהג ברכבו, אם היה אומר זאת, מן הסתם לא היה אביו אומר בשימוע כי בנו הסיע חבר שגר מאה מטר ממנו (עמ' 11 ש' 8-10).

ראיות ההגנה

7. מטעם הנאשם העידו הנאשם וחברו שלומי איוס. הנאשם העיד כי חזר מחתונה במונית, יחד עם חברו דן אבוטבול, המונית עצרה סמוך לביתו של הנאשם, עוד בטרם הגיעה המונית, התקשר לחברו שלומי איוס וביקש ממנו שיסיע אותם לחברים נוספים ברכב השייך לאביו של הנאשם. שלומי איוס העיד כי שהה אותה עת אצל חבר שגר בשכנות לנאשם, הנאשם התקשר אליו והוא הגיע, נהג ברכב עד לנתיב המזלות, שם ישבו עם חברים נוספים ועישנו, לאחר מכן חזרו לחניית ביתו של הנאשם, הוא מיהר, נפרד מהנאשם וחזר לאותו שכן, אצלו שיחק במשחק פלייסטיישן (עמ' 12 ש' 17-22).

8. עדים פוטנציאליים שיכלו להעיד לכאורה לטובת הנאשם ואף על פי כן לא התייצבו הם: דן אבוטבול - שנסע עם הנאשם, אלכס שהזמין את הנאשם לעשן עמו ועם חברים בנתיב המזלות, ולכן אמור היה לראות אותו מגיע ברכב יחד עם שלומי איוס ועומרי ציון - אותו שכן שנטען כי שלומי איוס שהה בביתו בעת שהתקבלה שיחה מהנאשם בו התבקש לנהוג עבורו, מביתו של עומרי יצא וחזר בסיום הנהיגה לאחר השעה 03:20. (על קיומו של ציו עומרי למדנו מדברי הנאשם בפרו' עמ' 8 ' 10).

מהלך המשפט

9. במהלך דיון ההוכחות הסתייע הנאשם בעו"ד בר צבי שנכח באולם והתנדב לחקור את עדי המאשימה. חקירת הסנגור התמקדה באיבוד קשר עין עם רכבו של הנאשם, אולם סוגיה זו אינה רלוונטית להכרעה בשאלה השנויה במחלוקת - מי נהג ברכב. הנאשם הודה כי רכבו ג'יפ מסוג סובראו שחור, נסע בנתיב המזלות, היכן שהבחינו בו השוטרים, חברו אף הוסיף ואמר כי מדובר ברכב בולט ומחשיד בשל צבעו וגלגלי המגנזיום (פרו' עמ' 12 ש' 30), ועל כן הניסיון לעורר ספק, שמא השוטרים טעו בזיהוי הרכב לא צלח ומכל מקום לא הגיע לכדי ספק סביר.

תדפיס שיחות ממכשירי הסלולר של הנאשם ושלומי איוס

10. בסיום ישיבת ההוכחות הסכים הנאשם כי יוצא צו לחברת הסלולאר על מנת לבדוק תדפיס שיחות טלפון בינו לבין

חברו שלומי איוס, כתמיכה לעדותו, לפיה התקשר אליו סמוך לשעת הנהיגה. (במ/1).

מתדפיס השיחות שהוצא למכשיר הסלולאר של שלומי איוס עולה כי לא התקבלה ולא יצאה כל שיחה בין השעות 02:00-4:00 בבוקר יום 9/4/14, וזאת בניגוד לעדות הנאשם ושלומי איוס. אף מתדפיס שיחות הסלולר של הנאשם עולה כי לא בוצעה כל שיחה למספר הטלפון של שלומי איוס. (מספרי הטלפון של הנאשם ושל שלומי איוס נמסרו בדיון ע"י הנאשם ושלומי איוס, ראה פרו' עמ' 12, ש' 12 ו-ש' 16).

דיון והכרעה

11. משמיעת הראיות והמוצגים שהוצגו בפני, אני מגיעה למסקנה חד משמעית כי הנאשם אינו דובר אמת, כמו גם חברו, עדות השניים לפיה הנאשם לא נהג, היא עדות כבושה שנולדה מאוחר להגשת כתב אישום. צורת עדותו ודיבורו של הנאשם בפני (דיבור תזזיתי ומהיר כאילו מבקש לסיים את הדקלום שהכין מבעוד מועד), כמו גם חוסר סבירות גרסתו, החשידו אותו בעיני, אולם מאחר ולא רציתי לבסס הכרעת הדין על רושם ומהימנות בלבד, מצאתי לנכון לבקש הסכמתו להצגת תדפיס שיחות הסלולר. תדפיס זה מהווה ראיה ניטרלית וזו מפריכה את גרסת ההגנה, לפיה התקיימו שיחות טלפון באותו לילה, בין הנאשם לחברו שלומי איוס.

12. בנוסף אציין כי עדות השוטרים היתה אמינה בעיני, הנאשם הודה במספר הזדמנויות בנהיגתו. הטענה כי אמר זאת משום שהיה שיכור אינה סבירה בעיני ומכל מקום, יכול היה בכל מועד סמוך לנהיגה בה השפעת האלכוהול פגה לתקן גרסתו. הוא עצמו העיד כי למחרת היום היה צלול יותר ובכל זאת לא אמר לאביו, שהופיע בשימוע במקומו בשעות הבוקר, כי לא נהג כלל. גרסה זו כאמור הופיעה לראשונה במועד התשובה לאישום.

אי הבאת עדים פועלת לרעת הנאשם

13. זאת ועוד, הלכה פסוקה היא שאי הבאתם לעדות של שלושה מחבריו של הנאשם, שלכאורה היו עדים לחלק מסוים מאירועי אותו ערב, מבלי שניתן הסבר סביר לכך, פועלת לרעתו של הנאשם (ראה (ע"א 548/78 שרון ואח' נ' לוי, פ"ד לה(1) 736). נראה כי רק חברו מילדות שלומי איוס ההין להתייבב ולהעיד בבית המשפט עדות שקר עבור חברו.

14. עדותו של שלומי איוס שהפסיק משחק פלייסטיישן עם חברו כדי להסיע את הנאשם, התעכב עם חברים "רבע שעה עשרים דקות" ברחוב נתיב המזלות, ואז כשנהג חזרה, לפתע אצה לו הדרך, לא המתין לנאשם שיצא מהרכב ומיהר למשחק הפלייסטיישן עם השכן, וכך נעלם מעיני השוטרים שהגיעו סמוך לאחר חניית הרכב, לא מעוררת רושם מהימן.

לסיכום

15. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח מעל לספק סביר, כי

הנאשם נהג ברכב, בעת שהיה שיכור, עדות הנאשם וחברו היו בלתי אמינות ונסתרו על ידי השוטרים ותדפיס שיחות הסלולר, לפיכך לא התעורר אצלי ספק סביר, שמא לא הנאשם נהג.

16. אשר על כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 28 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים